

Chaplain Albert Edmund MC CREERY

12-B-05

Albert Edmund McCreery was op een na de jongste van een gezin van vier kinderen van Samuel en Loretta McCreery, bewoners van de kaasstad Ingersoll, Ont. Net als zijn broers en zussen, Margaret, Eva, en Kenneth, werd hij opgevoed door zijn moeder als een vrome Baptist, vermoedelijk met de goedkeuring van zijn in Ierland geboren vader, een Anglicaan. Enige tijd na de geboorte van Albert op 4 januari 1918, verhuisde de familie naar het nabijgelegen platteland toen de vader besloot te gaan boeren. De moeder en de kinderen bleven echter lid van de First Baptist Ingersoll-kerk, het virtuele brandpunt van hun leven. De plattelands jongen, Albert ging naar de kleine lokale school en ging naar zondagsschool van de First Baptist. Later, goed genoeg om te zingen in het kerkkoor, werd hij voorzitter van de Doper Young People's Union. Maar het waren niet alleen kerkelijke activiteiten die belangrijk waren voor hem en zijn familie. De jonge Albert, die graag uitging, deed wat de meeste jongeren van zijn generatie ook deden: honkbal en zwemmen in de zomer en schaatsen en ijshockey in de winter. Zoals zijn zuster Margaretha het haar herinnerde, genoot Albert van een "normaal jongens leven" in die prettige, landelijke gemeenschap van West-Ontario.

Na zijn lager onderwijs ging Albert naar de Ingersoll High School. Hij bleef daar slechts een jaar en ging werken op het Hydro-kantoor in Kitchener, waar hij rekeningen uitschreef, ongetwijfeld om extra inkomsten voor de familie te verdienen. Hij ging naar de avondschool en slaagde voor het middelbaar onderwijs in wiskunde en geschiedenis. In 1935, na geld gespaard te hebben, besloot hij de voltijdse studie te hervatten in bijbelstudies. Albert nam weinig deel aan buiten-

schoolse activiteiten, afgezien van een aantal debatten en het deelnemen aan de activiteiten van de McMaster Christen Unie en de Schaak Club. Zijn zus Margaret herinnerde zich hoe ze hem hielp met zijn Grieks.

Na de geallieerde nederlagen in Europa in de zomer van 1940 en de daarop volgende mobilisatie van Ottawa, diende Albert, zoals de meeste mannelijke studenten, in het Canadese McMaster's Officers Training Corps (COTC).

Begin september 1942 besloot Albert in actieve dienst te gaan en kwam bij het 2e Wijk Depot in Toronto en werd aangesteld als Trooper bij de Canadian Armoured Corps (CAC). Eind september 1942 werd hij voor de basisopleiding overgeplaatst naar Camp Borden en binnen een paar weken werd hij overgeplaatst naar de Officer Borden's Cadet School. Daar heeft hij met succes op 13 februari 1943 de opleiding afgesloten en werd bevorderd tot 2e luitenant in de CAC. Zijn inzet werd op 13 mei beloond met promotie tot 1ste Luitenant. Hij was nu een tank- of gemechaniseerde eenheidscommandant.

Begin juni 1943 werd hij overgeplaatst naar het Canadese leger Overzee en ging met zijn eenheid naar het Verenigd Koninkrijk. Op 18 juni kwam hij daar aan en volgde de verdere opleiding om de fijne kneepjes te leren van de werking en het besturen van een verscheidenheid van voertuigen, met name de in Canada ontworpen Ram tank en de Sherman, de frontlinie tanks die door de geallieerden werden gebruikt. Toen hij gestationeerd was in Aldershot, werd hij bevriend met de lokale bevolking, met name de Walker familie, die waren onder de indruk van zijn karakter en persoonlijkheid. In het huis van Walker werd hij gelukkig herenigd met zijn zwager en collega-militair, Samuel Hamilton. In het leger was er behoefte aan meer officiële aalmoezeniers in de Armoured Corps en op 30 maart 1944 kreeg Albert zijn pastorale benoeming. Na zijn wijding werd

hij op 17 mei 1944 benoemd tot H / Captain of aalmoezenier 4 e klasse. Drie maanden na D-Day kwam hij in Frankrijk. In april 1945, werd hij de padre van de 22ste Canadian Armoured Regiment, dat deel uitmaakte van de 21 ste Legergroep gevormd in Noordwest-Europa. Het regiment kwam aan in Duitsland, en nam deel aan de bloedige gevechten aan de Rijn en de strijd in het Hochwald. Op de middag van 4 mei 1945, terwijl hij probeerde zwaar gewond Duitse soldaten in veiligheid te brengen, werd hij en een andere Canadese officier gedood in nogal duistere omstandigheden. Er werd beweerd dat hij neergeschoten werd door een Duitse sluipschutter bij de poging een jonge Duitse soldaat uit een brandende tank te redden. In ieder geval, Albert was een van de laatste Canadezen die sneuvelde, niet meer dan achtenveertig uur voor het "staakt-het-vuren", dat leidde tot het einde van de vijandelijkheden in Europa.

Chaplain Albert Edmund McCreery was 27 jaar oud.